

slag jo dog ganske sikkert aabner Mulighed for, at der for det kommende Finansaar blev vedtaget Lønningsbestemmelser, der supplerede det Forslag, der foresloges for det indeværende Finansaar. Jeg vil bestemt tage Afstand fra den ærede Ordførers Udtalelse om, at jeg ved mine Udtalelser om Toldetaten skulde have bebrejdet mine Forgængere Mangel paa tilstrækkelig Omsorg for denne Etats Interesser. Jeg tvivler intet Øjeblik om, at mine Forgængere have søgt at skaffe denne Etat saa gunstige Lønningsvilkaar, som det maatte kunne skønnes muligt ved Samarbejde med Rigsdagen, idet der selvfølgelig maatte tages Hensyn til, hvad der kunde gennemføres her. Dertil kommer, at der ved Initiativ fra Rigsdagens Side er sket en Tilføjelse til Lønningsloven, som Ministeren — hvad den ærede Ordfører selv erkendte — kun modstræbende er gaaet med til, og som i ikke ringe Grad har forringet den Bedring, Loven skulde bringe, idet der hvert Aar i de følgende 5 Aar skal nedlægges 2 Toldsteder og 2 Krydstoldstationer, hvorved Avancementsforholdene inden for Etaten blev væsentlig ringere end de uden denne Bestemmelse vilde være blevne. Naar det blev sagt af den ærede Ordfører, at Loven var af 24de Marts 1899 og at man altsaa havde taget Hensyn til de da foreliggende økonomiske Forhold, tillader jeg mig for saa vidt at betvivle dette, som den stærke Prisstigning, der særlig har fundet Sted paa Kul og enkelte andre Forbrugsgegenstande, da i alt Fald kun var saadan i sin Begyndelse, at man neppe tog Hensyn dertil ved Fastsættelsen af den ny Lønningslov. Jeg kan derfor ikke erkende, at der ved Toldvæsenets Lønningslov af 1899 virkelig er blevet taget Hensyn til de nu for Tiden tilstedeværende Forhold, og i alt Fald maa jeg fastholde, at Toldetaten er stillet i saa Henseende ligesom de andre Etater, for hvilke der ikke har været forelagt Forslag til Lønningslov i denne Samling. Den ærede Ordfører spurgte, om jeg vilde driste mig til allerede igen at komme med Forslag til Lønningslov for Toldetaten, men jeg skal der henvisse til, at dette Forslag ogsaa omfatter andre Etater, for hvilke mine Kolleger ikke have fundet Tidspunktet kommet til at fremkomme med Forslag om forbedrede Lønninger, og denne Lov udstrækkes dog til ogsaa at gælde dem. Jeg kan altsaa ikke andet end finde det ubilligt, at Toldetaten særlig skal udelukkes fra dette almindelige Lønningstillæg.

Jeg maa fremdeles fastholde, at det er meget uheldigt i denne Lov at ville indsætte Bestemmelsen om 25-Aars Alderen som Grænse. Den ærede Ordfører udtalte jo selv, at dette Spørgsmaal, om man skulde gøre 25-Aars Alderen til Betingelse for Opnaelsen af fulde Lønningssatser, er et Spørgsmaal, som først er under Overvejelse, og henviste særlig til, at det med Hensyn til Statsbanerne, hvis Personale udgør omtrent det halve af det, hvorom der her er Tale, vil blive et Spørgsmaal i Kommissionen, om ikke en saadan Bestemmelse skal indføres. Det forekommer mig da, at det netop er rigtigt ikke at foregribe en saadan Overvejelse og eventuel Bestemmelse ved nu i denne lille Lejlighedslov at fastslaa det Princip, om hvilket netop først Overvejelse skal finde Sted efter den ærede Ordførers egen Udtalelse. Derimod er jeg enig med den ærede Ordfører i, at det vilde være særlig uheldigt, om man yderligere vilde gøre Adskillelse mellem gifte og ugifte. Jeg tror ogsaa der, man kommer ind paa et Forhold, som der slet ikke skal tages Hensyn til ved Vedtagelsen af slige Bestemmelser.

Idet jeg skal gentage, hvad jeg sidst udtalte, at det er mit Ønske og min Agt i det enkelte at fortolke Loven saa liberalt, som dens Ord tilstede, ønskede jeg gerne at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører med Hensyn til hans Udtalelser paa et Punkt, hvor jeg ikke var ganske klar over deres Rækkevidde. Den ærede Ordfører omtalte det Tilfælde, at Personer havde faaet en Lønningsforbedring, som udelukkede dem fra at falde ind under denne Lov efter Bestemmelsen i § 4, men som faktisk gav dem mindre, end de vilde have faaet efter denne Lov. Jeg forstod ikke ret, om det var den ærede Ordførers Mening, at de i saa Fald skulde have deres Lønning suppleret med Forskellen mellem disse to Beløb. Dersom dette er Tingets Mening, skal jeg tage Hensyn dertil, selv om det ikke er udtrykt i Loven, men naar jeg ikke faar udtrykkelig Tilkendegivelse derom, kan jeg ikke tage dette Hensyn.

S. Olsen: Til de her fremsatte Ændringer vil jeg gøre et Par Bemærkninger. Jeg var glad, da jeg hørte Ordførerens Udtalelser om, at han kunde slutte sig til Punkterne 1, 2 og 3, og jeg tænkte da: saa kan du frafalde Ordet, idet jeg haabede, at det vilde blive saaledes ved. Men jeg beklager, at netop ved de Ændringsforslag, nemlig Nr. 5 og 6, som ere mest